

Dosarul nr. 2ra-1240/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bodrug Viorica împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 16 septembrie 2019, Bodrug Viorica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Bodrug Viorica a menționat că prin ordinul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 368-p din 17 iunie 2019, a fost concediată în legătură cu reducerea statelor de personal.

Reclamanta a invocat că ordinul de eliberare a fost emis cu încălcarea legislației, motiv din care urmează a fi anulate.

Astfel a reiterat că în perioada 27 mai 2019 – 08 iunie 2019, 09 iunie 2019 – 14 iunie 2019, s-a aflat în concediu medical.

La 17 iunie 2019, a prezentat angajatorului certificatul de concediu medical, în care era specificat că este însărcinată, termenul sarcinii fiind 9-10 săptămâni.

Bodrug Viorica a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor (f.d. 115-116 Vol. I), anularea ordinului nr. 368-p din 17 iunie 2019, încasarea sumei de 44 596,92 de lei cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de

muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea sumei de 250 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea diferenței indemnizației de concediere neachitate, reieșind din 7 ani compleți de activitate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Bodrug Viorica.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, s-a admis apelul declarat de avocatul Musteață Eugeniu în interesele Vioricăi Bodrug.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bodrug Viorica.

S-a anulat ordinul nr. 368-p din 17 iunie 2019 emis de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind concedierea Vioricăi Bodrug în legătură cu reducerea statelor de personal.

S-a dispus încasarea în locul restabilirii la locul de muncă a Vioricăi Bodrug de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a compensației suplimentare în temeiul art. 90 alin. (4) din Codul muncii în mărime de 3 salarii medii, în mărime de 44 596,92 de lei.

S-a încasat de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în beneficiul Vioricăi Bodrug suma de 327 044 de lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 17 iunie 2019 – 20 aprilie 2021.

S-a încasat de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în beneficiul Vioricăi Bodrug suma de 14 865,64 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile s-au respins.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin ordinul nr.34-p din 15 iunie 2012, Bodrug Viorica a fost angajată în cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în funcția de expert în Secția tehnici agroindustriale a Departamentului inovații și soiuri de plante, pe o durată nedeterminată, începând cu 18 iunie 2012.

La data de 20 februarie 2019, a fost emis ordinul nr. 26-p „Cu privire la preavizarea personalului”, prin care au fost preavizati toți angajații contra semnătură, începând cu 20 februarie 2019, privind disponibilizarea în legătură cu reorganizarea prin transformare a Instituției Publice „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” în Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la 21 februarie 2019, Vioricăi Bodrug i s-a propus angajarea prin transfer în funcția de specialist Secția comunicare și instruire, Direcția comunicare și relații internaționale în cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, însă salariata a refuzat.

Totodată, instanța de apel a constatat că Bodrug Viorica s-a aflat în concediu medical în următoarele intervale de timp, potrivit certificatelor de concediu medical prezentate angajatorului: 01 aprilie 2019 – 08 aprilie 2019, 09 aprilie 2019 – 20 aprilie 2019, 21 aprilie 2019 – 08 mai 2019, 28 mai 2019 – 08 iunie 2019, 09 iunie 2019 – 14 iunie 2019.

La 17 iunie 2019, a fost emis ordinul nr. 368-p „Privind concedierea Vioricăi Bodrug în legătură cu reducerea statelor de personal”.

Astfel, la 26 iunie 2019, Bodrug Viorica a depus în adresa Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cerere, prin care a solicitat anularea ordinului sus-menționat, însă prin răspunsul din 10 iulie 2019, i s-a comunicat că obligațiile în calitate de angajator în contextul procesului de reorganizare, implicit toate procedurile ce țin de angajării instituției pe durata acestui proces, au fost realizate cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de legislația muncii.

Totodată, 16 septembrie 2019, Bodrug Viorica a depus în adresa Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cerere de soluționare a litigiului individual de muncă, prin care a solicitat anularea ordinului nr.368-p din 17 iunie 2019 și repunerea în funcția deținută anterior și cu repararea prejudiciului cauzat, iar prin răspunsul din 27 septembrie 2019, cererea a fost respinsă.

Instanța de apel a remarcat, că instanța de fond nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea hotărârii, care nu este bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

La caz, instanța de apel a constatat că reclamanta nu putea fi concediată, or, în temeiul art.251 din Codul muncii, se interzice concedierea femeilor gravide.

Or, potrivit extrasului din Fișa medicală a bolnavului staționar din 05 iunie 2019, Bodrug Viorica era însărcinată în 9-10 săptămâni, iar la 14 iunie 2019, a informat telefonic conducerea că i s-a finisat concediul și că se va prezenta la serviciu la 17 iunie 2019.

Deci, la data de 17 iunie 2019, când a fost prezentată Fișa medicală din 05 iunie 2019, reclamanta încă se afla în raporturi de muncă și ordinul putea fi anulat.

Mai mult ca atât, la depunerea cererii prealabile, Bodrug Viorica a invocat intenția de a fi rezolvat litigiul pe cale amiabilă, deoarece la concediere era însărcinată, însă angajatorul a refuzat rezolvarea litigiului prin mediere și executare benevolă a obligațiilor.

Prin urmare, reținând circumstanțele sus menționate, instanța de apel a constatat ilegalitatea ordinului nr.368-p din 17 iunie 2019 emis de Agenția de Stat Pentru Proprietatea Intelectuală privind concedierea Vioricăi Bodrug în legătură cu reducerea statelor de personal, acesta urmând a fi anulat.

De asemenea, instanța de apel a reținut că reclamanta nu dorește să revină la locul de muncă, fapt care, în temeiul art.90 alin.(4) din Codul muncii, poate pretinde la o compensație suplimentară la salariul pentru absența forțată de la muncă, în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare ale acesteia.

La fel, instanța de apel a conchis de a admite pretenția privind încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și parțial pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral și a încasa de la Agenția de Stat Pentru Proprietatea Intelectuală a în beneficiul Vioricăi Bodrug suma de 14 865,64 de lei cu titlu de prejudiciu moral, ce constituie un salariu mediu lunar, în rest pretenția privind repararea prejudiciului moral se respinge ca fiind neîntemeiată.

La 08 iunie 2021, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat eronat legea, precum și faptul că a dat apreciere arbitrară probelor, iar concluziile instanței de apel sunt bazate pe probe inadmisibile, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

De asemenea, a menționat că în raport cu intimata, au fost aplicate prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) și art. 183 din Codul muncii, respectiv odată cu preavizarea i s-a propus o funcție publică permanentă.

Deci, Bordug Viorica a fost concediată urmare a refuzului de a accepta funcția propusă.

Mai mult ca atât, la data de 19 februarie 2019, Bodrug Viorica a fost informată în legătură cu reducerea statelor de personal, astfel cunoscând despre data aproximativă a emiterii ordinului de concediere.

Totuși, deși la data de 05 iunie 2019 a fost confirmată sarcina, reclamanta nu a comunicat faptul dat angajatorului. Or, la materialele cauzei lipsesc probe din care să rezulte informarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală până la data emiterii ordinului de concediere (17 iunie 2019), despre imposibilitatea concedierii sale în legătură cu faptul că este însărcinată.

Totodată, recurentul a specificat că intimata a prezentat extrasul din fișa medicală, din care rezultă sarcina acesteia, numai la data de 16 septembrie 2019, ca anexă la cererea prealabilă, ulterior emiterii ordinului de concediere.

Prin urmare, a invocat că acțiunile Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală au fost realizate cu respectarea legislației în vigoare, respectiv a fost emis în mod legal.

La 19 iulie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei copia recursului, fiind recepționat de către avocatul Musteață Eugeniu la data de 26 iulie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 106 Vol. II).

La 30 iulie 2021, avocatul Musteață Eugeniu a depus în interesele Vioricai Bodrug referință la recursul declarat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 aprilie 2021, iar la 20 mai 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților prin intermediul poștei electronice decizia motivată (f.d. 76 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 08 iunie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătoria

Galina Stratulat

Dumitru Mardari